

Sent: Wednesday, May 13, 2015

To: žarko atovac

"MOJE USPOMENE" - "ATENTAT NA MENE" piše Štef Crni ki (1) dio

1. <https://otporas.com/povijestni-podsjetnik-moje-uspomene-atentat-na-mene-napisao-stjepan-crnicki-1903-2006-knjiga-izisla-zagreb->
2. Bog! dragi moj prijatelju Žarko

Evo ti prilažem cijeli opis Štefa Crni kog o tom slu aju i sukobu izme u njega i S. Logari a i neke moje dodatke. Znam da si neke ve dobio, ali, eto, sada imaš komplet. Ostalo kod mene je sve uredu. Radim po malo pa nemam dovoljno vremena za "drogu". Za Željka neznam ama baš ništa. Junior se ne javlja. Duguje mi dva odgovora. Vidjet emo. Možda se ipak odlu i biti u vezi s nama. Javi mu se i ti s velikom nakanom da mu šalješ lijepe i velike poZDrave iz zemlje po ro enju njegova oca, ili ovako nešto sli no. Iskreni poZDravi. Bog! Stric Mile.

3.

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crni ki (1903-2006) u svojoj knjizi "**MOJKE USPOMENE**", Zagreb 2002. Ja osobno nisam poznavao Štefa Crni kog, ali sam se sa njim esto dopisivao i kadkada zajedni ki uskla ivali smjernice Hrvatskog narodnog Odpora. Upoznao sam sam Slavka Logari a jednim pukim slu ajem u kolovozu 1966. tada sam živio u Parizu. Jednu ve er dolazim s posla i pred ulaznim vratim na em nepoznata ovjeka, otmjeno obu ena s novinom u ruci. Pitam ga tko je našto upitani pita mene dali sam ja Mile Boban. Na moj potvrdni odgovor on otvori novine i tu na stranicama novine "HRVATSKA SLOBODA" koju su u Njema koj ure ivali pok. Mile Rukavina i pok. Nahid Kulenivi , slovo po slovo je stavljena moja adresa i moje ima tako, da u prelazi preko granice nitko ne bi mogao odgonetati ni ime ni adresu. Kada je Slavko Logari došao u Pariz, on je to sve povezao, sastavio moje ime i adresu te došao kod mene.

Šta je u stvari bilo? Tih dana po etkom kolovoza 1966. dogine u Štuttgardu, u jednom restoranu, izme u Hrvata jugoslavenske orijentacije i hrvatskih nacionalista je došlo do velike, najprije sva e te zatim tu e. Nisam bio tu pa ne znam detalje, ali kako sam uo jedan od najbu njih je bio neki Medvedi - ili tome sli no - od Imotskog, koji da je s velikim ponosom isticao da je on Jugoslaven a ne Hrvat, hvalio tita i sl., i u toj tu i, gunguli Slavko Logari je ubio tog Medvedi a. naravno da je potjera za njim nastala, tako da su ga Mile Rukavina i Nahid Kulenovi poslali k meni u Pariz da mu dr. Perani i ja kod španjolskog poslanstva u Parizu isposlujemo potrebne papire za Španjolsku.

Dr. Perani je javio generalu taj slu aj a on odmah preko svojih veza u ino sve potrebno kako bi Slavko Logari kao politi ki izbjeglica mogao nesmetano do i u Španjolsku. Za srediti sve te papire uzelo je nekih 7/8 dana, a kroz sve to vrijeme Slavko je bio kod mene u stanu, a da nitko za to nije znao.

itaju u knjigu "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURI A**", novinu **OBRANU** iz tih burnih dana general je esto pisao o slu aju Slavko Logari . Njema ka je preko Interpola tražila od španjolskih vlasti izru enje Slavka Logari a Njema koj. General je sa svoje strane i preko svojih veza uspio sprije iti izru enje Slavka Logari a Njema koj, tako da je doti ni dobio potrebite papire za boravak u Španjolskoj a general mu našao neki posao, zaposlio ga, tako da je Slavko esto puta zalazio kog generala. ak i taj kobni dan u nedjelju 20 travnja 1969. godine Slavko dolazi oko jedanaest sati ujutro kod generala da ga vidi i sa njim popri a. Tu je ubojica Ilija Stani i generalov prvi sin Domagoj koji upravo doru ak jedu, a na upit: gdje je general, Stani na brzinu odgovara i laže da je oti ao poslovno u madrid i da se ne e vratiti za da/tri dana.

Tada je krijamice Slavko Logari napisao jednu ceduljicu za generala i stavio ju pod pepeljara da drugi ne vide. Ova informacija se može pronaći u knjigi dra. Dabe Perani a "**POGIBIJA GENERALA LUBURI A**", New York 1984.

U izvještaju o smrti generala Luburi a kojeg su zajedbni ki dr. Perani i Štef Crni ki 15 svibnja 1969. godine meni poslali iz Pariza, oni tu pišu sve najbolje o Slavki Logari u. Šta je kasnije došlo izme u Štefa Crni kog i Slavka Logari a u iznijeti iz spomenute knjige Štefa Crni kog "**MOJE USPOMENE**", s tim da u nadodati i moje neke spoznaje tog slu aja; jer je to sve jedna žalostna povijest hrvatske politi ke zbilje i hrvatske politi ke emigracije.

Nastavlja se.

4. **ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crni ki (1903-2006) (2) dio**

ATENTAT NA MENE, (piše Stjepan Crni ki u svojoj knjigi "**MOJE USPOMENE**" na strani 187 pa dalje. Opisat u to no kako je pok. Stjepan Crni ki pisao a po potrebi u nadodati neke dodatke kako bih popunio prazninu njegovih sje anja i njegove uspomene. To govorim zato jer sam sa nekim stvarima neizravno upoznat. Kažem "neizravno", jer u njima nisam sudjelovao. Otopraš.)

O neuspjehu Rovera (Sre ko Rover je bio Pro elnik jednog krila HNO u Australiji, a službeni je uistinu bio Stipe Brbi , mo) i Vendalina Vasilja (Hrvatski Franjevac iz Chicaga, mo) mnogo se raspravljalo u Stožeru HNO-a u Americi i kao u redovima lanstva. Premda su Rover i vendalin Vasilj svaljivali svu krivicu na mene, nije im to uspjelo. Ja sam stvar istinito prikazao, a dr. Mehmedagi (Enver Mehmedagi je bio Pro elnik Glavnog Stana Hrvatskog Narodnog Otpora i kao takav bio je me u najbližim generalovim suradnicima. Svi letci koje je tiskara **DRINAPRESS** tiskala za domovinu su pisani u ime HNO a potpisivani kao: "**Zapovjednik HNO general DRINJANIN, Pro elnik Glavnog Stana HNO dr. Enver Mehmedagi** , mo. Otporaš.) je poslao i svoje izvješ e, pa se moglo zaklju iti tko ima pravo. Vidjelo se tada da Rover pod svaku cienu želi dobiti HNO u svoje ruke.

U Stožeru HNO-a nije to mogao postići, ve je pokušao destruktivnim putem, promidžbom me u lanstvom. On je širio laži da je **OBRANA** (novina i glavno glasilo HNO, mo.) izlazi a nitko da je ne podupire, (Donekle ovo je bila i istina. Ja sam OBRANU prodavao u San Franciscu i skoro nitko ju nije htio kupovati. Ivan Džeba iz Clevelanda, koji je bio godinama zadužen kao glavni i odgovorni povjerenik DRINAPRESS-a mi je redovito slao 25 ili 50 komada koje sam najviše poklanjao da ljudi itaju, a ja za njih pla ao i novac slao kao du su novine prodate. To mi je toliko dozlogrdilo do te mjere da sam se na zabavi u dvorani California Hall na Market St., prilikom koncerta hrvatskog pjeva a Vice Vukova u sije nju 1970. godine skoro potukao s nekima koji su gr evito tvrdili da su predplatnici i da su ve taj broj kupili. Kada sam došao ku i, napisao sam pismo puk. Štefu Crni kome kojeg u u soijede em opisu ovdje iznijeti kao dio hrvatske iseljeni ke povijeti. Mo. Otporaš.)

a to prema njegovoj promidžbi zna i da je podupire Udba. Zbog takve promidžbe doprinosi su bili sve manji, a prema tome i djelatnost sve slabija.

Takva Roverova djelatnost nastavila se u poja anoj mjeri itavu godinu 1971. rano u jesen 1971. došli su jednog dana u Carcagente Mile Marki i Stjepan Šego, oba iz Chicaga. Oni su bili ranije suradnici u HNO-a a nitko nije slutio da su oni uba eni doušnici. (Ovo su velike rije i koje je iz gnjeva napisao stari i prokušani hrvatski borac, vojnik HOS-a NDH, hrvatski revolucionarac s Janka Puste Stjepan, Štef Crni ki. Pošto je bezrazložno bio napadnut, a rekao bih da nije bio napadnut da ga se ubije, on ima donekle pravo o tome pisati kako on to ho e i želi. Ja osobno ne vjerujem da su Stipe šego i Mile marki , oba pokojna, bili ne iji "doušnici" a najmanje Udbini. Iz

razumljivog gnjeva Štefa Crno kog, ja mu opraštam na ovim rije ima. Mo. Otporaš.) Mi smo znali da je Mile Markić bio prijatelj i suradnik Srećka Rovera, i postojala je stanovita sumnja glede Markića, ali nitko nije mogao vjerovati, da je njegova himba bila zastupljena u tolikoj mjeri. Markić je djelovao na Šegu i oba su tiesno suradivali.

Stjepan Šego 1948. je pošao s jednom od skupina (*Ivan Prusac u knjigi: Tragedija Kavranova i drugova, piše da je Stipe Šego bio u grupi VII. u kojoj su bili: (1) Murat, ustaški natporučnik, (2) Ante Vicković, ustaški poručnik, (3) Stipe Šego, ustaški zastavnik, (4) Marijan Orlić, ustaški poručnik i (5) Đuro Krajinović, oružni vodnik i još dvojica čiji imena se ne sjećam, Piše Ivan Prusac. kaže da je ova grupa pala Rusima u ruke u prosincu 1947. Mo. Otporaš.)* Bože Kavrana iz Austrije u Hrvatsku, ali ne onim putem preko Slovenije, kuda su išle druge skupine, koje su bile predavane u ruke Udbe, već je njegova skupina išla preko Mađarske. On je sa svojom skupinom bio zarobljen u Mađarskoj na Dravi. Kako je Mađarska bila u to doba pod kontrolom Rusije, oni su bili odpremljeni navodno u Sibir. Šego je izjavio da je bio u ruskom logoru u Nižem Tagilsku iza Urala u Sibiriji. Tako glasi izvješće o Stjepanu Šegi.

U emigraciji Šego je u Chicagu dobro zasluživao, kupio je Linotip tiskarski stroj i ustupio ga tiskari Drinapress na uporabu. Po ugovoru između generala Luburića i Stjepana Šege, vidljivo je da je Linotip vlasništvo Stjepana Šege, i da ga je ustupio tiskari Drinapress s time, da ga može uzeti kad god hoće. No, poslije smrti generala Luburića, po nagovoru Mile Markića, Šego je htio cijelu tiskaru. (*Kroz generalova pisma u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" može se zaključiti da je Stipe Šego taj novac posudio bez kamota za tiskaru DRINAPRESS. Ja o tome ne bih sada mnogo trošio vremena, iako pok. Štef Crnić kaže da nije pretjerao u svojem opisu "...da je on taj Linoip ustupio...tiskari Drinapress na uporabu..." Mo. Otporaš.)*

Nastavlja se.

5.

ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crnić (1903-2006) (3) dio

Stjepan Šego i Mile Markić stigli su u Španjolsku najprije u Madrid, zatim u Valenciju, i tek tada u Carcagente do mene. Htjeli su me iznenaditi. Tražili su od mene da ugovorim sastanak s dr. Enverom Mehmedagićem. Ja sam taj sastanak ugovorio tako da se svi sastanemo ugovorenog dana u točno određeno vrijeme pred katedralom u Milanu. Oni su putovali samovozom iz Valencije, a pozvali su i mene da putujem s njima, ali sam ja to odbio. Putovao sam vlakom. Sastali smo se u ugovoreno vrijeme na određeno mjesto. Otišli smo u jedan obližnji mirni lokal na razgovore. Ja zapravo nisam imao šta razgovarati, ali sam bio prisutan razgovorima kao osoba koja je omogućila taj sastanak.

(Sada da se vratim na pismo Stjepanu Crki kom o kojem sam već spomenuo u opisu br. 2.)

San Francisco, dne 23 siječnja 1970.

Dragi brate Stjepane,

Poslije dužeg vremena Vam javljam da sam hvala Bogu dobro i zdravo, želim i Vama sve najbolje. Vaše cijenjeno pismo sam primio kojeg sam sadržaj u cijelosti razumio. Sada Vas želim izvijestiti o ovdajšnjoj situaciji. Vi ste mi pisali na 3/10/69. da ste mi poslali jedan paket "Obrana" od 50 km. br. 113-114 koji ja još uvijek nisam primio. Za isti možete poslati potražnicu. Zadnje tri pošiljke od 50 km. sam na vrijeme primio, i to br. 115-116, 117-118, 119-120.

Moram Vam priznati da je ovdje jako teško usprkos najboljoj i vrućoj želji. Ovdje se sanja samo o dolaru i o načinu kako što više zaraditi i uštedjeti a što manje potrošiti. Jedno je razlog da su Hrvati

iz Dalmacije najbrojniji ovdje ili nešto drugo, teško je reći. Nikada nisam bio, niti se takovim kao provencijalistom osjećam, ali teškom srcem ovo pišem da se novina "Obranu" među njima ne može prodavati. Zato sam došao na jednu drugu zamisao, a ta je: sve one koji se osjećaju estitim Hrvatima a ne žele čitati "Obranu", ja ih pretplatiti za jednu godinu na moj vlastiti trošak. Možda će kroz to vrijeme uvidjeti da su bili u zabludi ili u najmanju ruku priznati i odobriti rad H.N.Otpora, te se sami potruditi za isti zanimati. Uzput napominjem da smo gosp. Dabo Perani i ja tako postupali u Parizu 1962.

Za sada Vam šaljem 25 pretplata po 6 dolara godišnje, tj. za 12 brojeva po 0,50, ukupno \$6.00 dolara. Ako bude skuplje, Vi mi naknadno javite. A za ubuduće mi ne šalžite novine za prodaju. Ako Vi to pak želite, onda možete samo 10-15 km. po broju koje bih samo podijelio među Hrvatima "dobre volje". Što se tiče knjiga, ne mogu Vam još ništa reći, pošto još nisu prošli proljetni i ljetni Piknici, na koje ja polažem veliku važnost.

Primio sam Vaše tri pošiljke paketa "Drina" od 36 knjiga. To sam primio poslije Nove Godine te nisam imao još priliku ih prodavati. Također sam primio "Hrvatska za Narodnih Vladara" od dra. Miljenka Dabe Perani i "Jugoslavija - Srpska Podvala" od dra. Mile Budaka, na čemu Vam iskreno zahvaljujem. Ja sa radom nastavljam sve dotle dok Hrvatska ne bude slobodna. I tada ju treba čuvati.

Dalje dragi moj Stjepane mogu Vam reći da sam zamoljen od uprave "Hrvatskog Književnog Lista" dali bih bio voljan se zauzeti za dočelnik glavnog urednika H.K.L. Zlatka Tomić i na prilikom njegove posjete u San Francisco, našto sam pristao bez oklijevanja. Pošto u našoj emigraciji se je istaklo H.N.O za suradnju sa Domovinom i poznat je domovinski Front, mišljenja sam da bi baš mi trebali iskoristiti Tomić i njegov posjet Ameriki u svrhu povezivanja vanjsko i domovinskog Fronta. Zato mi dadnite Vaše mišljenje i sugestije. Trebalo bi obavijestiti povjerljive ljude Otpora u svim gradovima gdje bude dolazio da se oni za sve zauzmu. Jer uvijek je bolje da to budu naši ljudi nego neki koji bi to iskoristili svugdje prije negoli u našu hrvatsku stvar. mislim da me razumijete, ta da za sada ostane tajna, do daljnjega.

Ja još ne znam kada će to biti, ali u svakom slučaju trebamo biti spremni na sve. Mislim da ima namjeru posjetiti u Canadi centralu Hamilton, Toronto i Montreal, a u Ameriki New York, San Francisco, Chicago, Cleveland i možad još koja druga mjesta. Zato se mi trebamo spremiti.

Sada Vam šaljem adrese i ček od 150.00 dolara. Vi to šalžite izravno od vas ili od brata Džebe iz Clevelanda, tako je svejedno. Ako bi nekada dobili od nekojih pismo u kojem traže znati tko ga je pretplatio, možete otpisati samo da je to jedan njegov dobar prijatelj. *(Za cijelu godinu dana svih 25 Hrvata su redovito dobivali novinu "Obranu" na svoju kućnu adresu a da se niti jedan od njih 25 nije udostojio se javiti i zahvaliti. Naravno da sam ja to iz bliza pratio, jer sam svakog od njih osobno poznao. Svi bez iznimke, u različitim razgovorima bi se ponosili kako su predplatnici a da u sebi nikada nisu pomislili da su puka bijeda. Mo. Mile Boban, Otporaš.)*

- 1.) BAJURIN Jozo - 94 CASTRO ST. San Francisco, California, U.S.A.
- 2.) BANDOV Branko - 1020 DREXEL WAY, San Jose - 95121, California. U.S.A.
- 3.) BAŠIć Jakov - 77 HERMN ST: San Francisco, California. U.S.A.
- 4.) BATKOVIć Ante - 2844 So. NORFOLK ST. San Mateo, 94403 California. U.S.A.
- 5.) BOBAN Jerko - 171 Liberty St. San Francisco, 94110 California. U.S.A.
- 6.) BOBAN Mile - 459 Eedinburgh St. San Francisco, California. U.S.A. *(to sam ja, sam sebe sam pretplatio, mo)*
- 7.) BOBAN Rafo - 203 Brazil Ave. San Francisco, 94112, California. U.S.A.
- 8.) BEGOVIć Ken - 19th. EAST 41 St. San Mateo 94403 California. U.S.A.
- 9.) BULJAN Ivan - 2844 So. NORFOLK ST. San mateo, 94403 California. U.S.A.
- 10.) IKEŠ Ivan - 242 WAWINA ST. San Francisco, california. U.S.A.
- 11.) IKEŠ Mirjana - 35 Athens St. San Francisco, 94112 California. U.S.A.

- 12.) DELIJA Jozo - 33 SKYLINE Dr. DELY CITY, California. U.S.A.
- 13.) DŽAJA Marko - 333 HORIZON WAY Pacifica, san Francisco, California. U.S.A.
- 14.) GRIZELJ Ante - 109 Brazil Ave. San Francisco, 94112 California. U.S.A.
- 15.) JURI Jozo - 3715-17th. San Francisco, california. U.S.A.
- 16.) KADI Jack - 43 Meadon Drive, Mill VALLEY, california. U.S.A. (*Jack Kadi je ne ak poznatog hrvatskog pisca dra. Ante kadi a, mo*)
- 17.) LEUTAR mate - 754 41 St.Ave. san Francisco, California. U.S.A.
- 18.) LUCIN Ivo - 125 Valencia st. apt. 8 San Francisco, california. U.S.A.
- 19.) LJUBAS Josip i Milka - 1710-38.th. Ave. OAKLAND 94607, California. U.S.A.
- 20.) MIŠKULIN Nikola - 925 GEARY St. San Francisco, california. U.S.A.
- 21.) RADONICH Mirko - 2715-37.th.Ave. San Francisco, california. U.S.A.
- 22.) URBAN Željko - P.O box. 815 SUTTER CREEK 95685 california. U.S.A.
- 23.) VU I EVI Ivan - 455-40.th.Ave. San Francisco, California. U.S.A.
- 24.) BOBAN Jerko - 389 oriente St. DELY CITY, California. U.S.A.
- 25.) CROATIAN AMERICAN HOME ASSOCIATION 3416 .19th. St. San Francisco, california. U.S.A.

Za ovaj put nebih imao šta više pisati. Želio bih samo znati šta raditi od neprodanog materijala. Uz naš hrvatski pozdrav: Bog i Hrvati! Vaš odani Mile Boban.

Eto, to je lista imena i adresa Hrvata koje sam pretplatio na novinu "Obrana". Ljudi su novinu dobivali i itali. Ja sam pri kraju godine, to no 18 prosinca 1970. godine svima napisao pismo a za sebe kopiju ostavio. Pisma sam poslao Povjereniku DRINAPRESS-a za USA i Canadu u Cleveland Ivanu Džebi, tako da pretplatnici misle da su pisma uistinu pisana u Clevelandu, odakle su i poslata. Spomenut u samo jedno pismo a sadržaj je svih pisama bio isti:

Cleveland, dne 15 prosinca 1970.

Cijenjeni gospodine Urban,

Podružnica Hrvatskog Narodnog otpora za Ameriku Vas želi upoznati da Vas je jedan Vaš dobar prijatelj pretplatio za godinu dana na jednu hrvatsku novinu "OBRANA". Nadamo se da ste redovito i na vrijeme istu primali te da ste sa te strane zadovoljni.

Cijenjeni Gospodine Urban Vaša pretplata prestaje koncem sije nja 1971. Do toga vremena želili bi znati dali i dalje želite biti predplatnik ove vrijedne hrvatske novine. Ako da, izvolite nas izvijestiti. Godišnja pretplata je \$6.00. Možete uplatiti izravno na nas ili na našega povjerenika u San franciscu gosp. Milu Babanm 459 Edinburgh Street, San Francisco, 94112. Tako er Vas molimo, obavijesti radi, da nas izvijestite u slu aju prestanka sa pretplatom.

Podružnica Hrvatskog Narodnog Otpora Vam želi Sretan i veso Boži i potpuno ostvarenje vaših želja u Novoh 1971. Godini!

S izrazitim poštovanjem, podružnica H.N.Otpora za Ameriku.

Od svih pisama koje sam poslao u najve oj želji da svima zaželim sve najbolje za Boži i u nadolaze oj Novoj 1971 godini, samo se je udostojio odgovoriti gosp. Željko Urban. kako sam kasnije saznao da je ovaj isti gosp. željko Urban bio hrvatski Poslanik za Canadu. Prilažem rukom pisani odgovor gosp. Željka Urbana:

"Sutter Creek, jan 9, 1971

Cijenjeni gospodine Džeba,

Srda no se zahvaljujem na vašem listu. isto tako želim i vama sve najbolje u Novoj Godini. Nažalost, ove godine ne mogu se pretplatiti na vaš cijenjjeni asopis. Puno srda nih pozdrava

Željko Urban."

Meni je ovo jedno jedino pismo koje je on primio poslao Ivan Džeba iz Clevelanda. Poslije 45 godina ovo bi se trebalo smatrati kao dio hrvatske iseljeneke borbe u ostvarenju obnove Hrvatske Države. Otporaš.

Nastavlja se.

6. ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crni ki (1903-2006) (4) dio

Prvo pitanje Marki a i Šego bilo je jeli Enver Mehmedagai bio "Kapetan Bukova ki", tj. osoba, koju je general Luburi slao u Rusiju da izvidi mogu nosti, kako bi se pomo u Rusije postigla samostalnost Hrvatske. Dr. Enver Mehmedagi je to zanijekao izjavivši da ne zna tko bi ta osoba mogla biti. zatim je Stjepan Šego tražio da mu dr. Mehmedagi podpiše dug od deset tisu a dolara, koliko da je Šego posudio generalu Luburi u da kupi Linotip. Dr. Mehmedagi je to odbio, jer da on ne zna koliko stoji Linotip, a ni to koliko je Šego posudio generalu Luburi u. Nakon mnogo natezanja ugovoren je sastanak za drugi dan prije podne. Na ovom prvom sastanku Stjepan Šego bio je agresivan a Mile Marki umjeren. Drugog dana bio je sastanak na istom mjestu.

Na tom sastanku zatražio je Stjepan Šego od mene da mu ja pismeno protvrđim dug od 10 tisu a dolara koje je on poslao generalu Luburi u da kupi Linotip. Ja sam odbio to potpisati, jer ne znam koliko je novaca on poslao generalu Luburi u, ali da mi je general Luburi rekao da je Linotip vlasništvo Stjepana Šege i da mu ga ja mogu staviti na raspolaganje kad god on to želi. Šego nije htio Linotip, ve je htio cijelu tiskaru kojom bi upravljali Rover i naravno Marki i Šego. Taj sastanak završio je bez ikakva rezultata. Na koncu je pala važna izjava Mile Marki a da oni ne mogu dopustiti da to ovako ide dalje i da su zaklju ili da se daljnji rad u tiskari zaustavi, jer je izvan njihove kontrole. Iz te izjave sam zaklju io da su oni postupali prema dogovorenom planu kako bi se domogli tiskare. Sastanak je završio bez rezultata i ja sam orišao s Enverom Mehmedagi em na jednu stranu, a Šego i Marki svojim putem. Slijede i dan odputovao sam u Španjolsku.

Šego i Marki tako er su došli u Španjolsku, te su sa Stankom (*Nije Stanko ve Slavko, mo. Otporaš.*) dugo razgovarali. ak je Stanko, (*Od sada u, umjesto Stanko, stavljati Slavko, mo.*) Logari jedne no i razgovarao s njima u njihovoj sobi u svratištu do tri sata poslije pol no i, tako da je slasnica svratišta htjela zvati policiju da odstrani Logari a. Tada su Šego i Marki dobili Logari a na svoju stranu, obe ali su mu nešto i dali mu nalog da ih izvješ uje o svemu. Nakon toga su Marki i Šego otišli u Ameriku.

Slavko Logari je nakon toga stao po no i krasti arhivu, ispisivati, te izrezivati pojedine re enice, slagati ih i lijepiti na papir. Sve to je fotokopirao i slao pojedinim lanovima i dužnostnicima HNO-a, kao da su tobože moja pisma. Neki od dužnosnika, koji su primili ta pisma, poslali su ih meni. I tako sam ja saznao za itavu rabotu Logari a, Šege i Marki a. Takvo pismo poslao mi je i Berislav Gjuro Deželi .

Podkraj listopada 1971. vratio se iz Amerike Stjepan Šego u Španjolsku, te je nastavio svoju razornu djelatnost zajedno sa Slavkom Logari em. Za vrijeme odsutnosti Šege i Marki a, oni su dali Logari u zadatak da pazi tko dolazi k meni i da pazi na sve moje pokrete. Ja sam Logari a odпустиo iz posla zbog kra e spisa iz arhive, a on mi je tom prilikom rekao da on može živjeti, jer da mu njegovi prijatelji šalju novac.

Šego je stanovao zajedno s Logari em u istoj ku i gdje je tiskara, premda sam zabranio da ondje stanuje, a ujedno sam odredio da i Logari napusti stan u ku i gdje je tiskara. Nitko to nije htio poslušati, a policija nije htjela uredovati. Logari je po eo okolo pripoviedati da e me ubiti.

U me uvremenu primio sam iz Argentine kopiju pisma Lukasa Juri i a da ga uvrstim u Obranu. Bilo je to pismo Stjepanu Šegi, u kojem on predbacuje svom ro aku Stjepanu Šegi kakvo društvo ima, i tu spominje Sre ka Rovera i Milu Marki a koji da je ubio nekog popa u Italiji. *(Ja sam bio puna tri mjeseca na njujorškom sudu s Milom Marki em i drugima od 16 velja e do 15 svibnja 1982. godine, i mao sam za to vrijeme mnogo puta priliku razgovarati s Milom Marki em o mnogim stvarima glede borbe Hrvata za njihovu Hrvatsku Državu. Kako je Mile Marki (uistinu pravo ime Ivica He imovi) bio vojnik dobrovolja kih postrojbi NDH. Imao je priliku iz bliza upoznati sve pravde/nepravde tih borbih iz svih tabora na podru ju NDH. Povlašio se je s hrvatskom vojskom prema zapadu ali se istima nije predao. Povratio se je u hrvatske šume, borio se protiv tadašnje Ozne i njihovih pomaga a. Može se na i na portalu "Stina Hrvatskih Pardidova" i kliknite na: Bio sam jedan od Kavranovih vodi a, razgovor vodio Franjo Ivi , i tu ete na i vrlo i vrlo zanimljivosti za koje mnogi prije nisu znali. Tu ete saznati tko je bio Mile Marki a tko Ivica He imovi i zašto je ovaj potonji uzeo ime Mile Marki . Koliko je meni poznato tu u tom opisu, intervju nema ni rije i o ubojstvu nekog "popa". Kako je nama desetorici optuženima porota izrekla "Verdict" pravorijek, odluku u 2:30 poslije podne u subotu 15 svibnja 1982., Mile Marki , Ante Ljubas, Milan Bagari , Ranko Primorac, Vinko Logaruši i Drago Sudar su prona eni krivima, odma su ih odvojili od oslobo enih: Mile Boban, Miro Bioš , An elko Jaki i Ivan Mišeti . Sutra u njedjelju 16 svibnja, koja je bila Maj in Dan, otišao sam posjetiti u zatvor Milu Mirki a. Imao sam pravo biti sa njim samo sat i pol. U razgovoru mi je Mile Marki rekao oko prilike ovako: "Ovo je drugi 15 svibnja najtužniji u mojem životu. Prvi mi je bio na Bleiburgu a drugi danas. Imenja e, (tako smo se mi zvali izme u sebe, jer je njemu ime Mile kao i meni, mo) ja nemam u Hrvatskoj ni žive ma ke da bih se za nju borio, ali zato imam cijeli hrvatski narod za koji se borim. Supruga mi ni Hrvatica nije, nego Slovenka s kojom imam šestero (6) djece. Moja djeca ne osjeaju hrvatski kao ja, kao i tovj a imenja e, a za Hrvatsku se borimo. I sada, zbog ljubavi te Hrvatske mi patimo..." Dok je ovo govorio, plakao je. Nije plakao na svoju sudbinu, nego na nepravdu koja ga je zadeseila. Nikada više ga nisam vidio. Umro je u Zagrebu ima 7/8 godina. Po ivao u Miru Božijem, dragi moj imenja e! Mo. Otporaš.)*

Nastavlja se.

7. **ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crni ki (1903-2006) (5) dio**

Logari je sa Šegom ušao u tiskaru razbivši vrata, te su uništili slog i dio ve tiskane Obrane, (*"Obrana" je bila novina i glavno glasilo HNO, mo*) te letke koji su bili tiskani da se pošalju u Domovinu, gdje su se o ekivali burni doga aji poznati pod imenom "Hrvatsko Prolje e". Ujutro sam pozvao redarstvo koje je zatvorilo Šegu i Logari a zbog provale i u injene štete. Stjepan Šego je preuzeo svu krivicu na sebe, a redarstvo je pustilo Logari a iz zatvora. Logari je nastavio pripovijedati okolo da e me ubiti. Ja sam ga prijavio redarstvu koje ga je predalo sudu. U isto vrijeme dok su oni bili u zatvoru, izmjenio sam sve brave, tako da nitko nije mogao u i u ku u niti u tiskaru. Šego je bio osu en zatvorom radi provale i platiti po injenu štetu u tiskari. kad je Šego izišao iz zatvora, nastanio se kod svojeg ro aka Željka Bebeka u Alfafaru kod Valencije. Kod suda je položio novac koji je sud dosudio na temelju procijene stru njaka.

Rover, Šego i Marki pozvali su u Španjolsku **Ibrahima Pjani a**. Ovaj je zatražio od mene neka mu predam klju eve od tiskar i neka odem na dopust. U svojoj primitivnosti on je mislio da u ja jednostavno tako u initi i predati mu klju eve. Odgovorio sam da sam primio klju eve od suda u Alciru i neka mi on donese pismenu odluku od suda u kojoj se nalaže da tiskaru predam **Ibrahimu Pjani u**; ja u u tom slu aju predati klju eve tiskare, a ina e ne. Pjani je ostao još tri dana u Španjolskoj, konferiraju i sa Šegom. Mislim da je on bio obaviješten da u ja biti napadnut, jer je isto jutro, kad sam bio napadnut, odjurio u Valenciju, sjeo u zrakoplov i otišao u Njema ku, kao da tobože ništa ne zna. Da je ostao u Španjolskoj pao bi pod istragu.

Slavko Logari bio je pušten iz zatvora. Bio je zatvoren zbog grožnje da e me ubiti.

U ponedjeljak 29. studenoga 1971. pošao sam u tiskaru da je otvorim, kako bi radnici mogli u i na

posao. Bilo je par minuta prije 8 sati. Od osoblja tiskare nitko još nije došao. Bio sam sam. Kako su dva dana prije toga bili svi ključevi od tiskare izmjenjeni, bio sam siguran, da nitko nije mogao ući. Otvorio sam prostorije i ušao unutra. Nisam primijetio ništa sumnjivo. Prošao sam kroz tiskaru, ušao u sobu gdje je Linotip. Prozor sam također osigurao tako da sam odmah mogao vidjeti, jeli tko provalio. Kad sam primijetio da na prozoru nešto nije uredu, dobio sam dva udarca nožem po glavi. Bio sam omamljen, ali nisam izgubio svijest. Onaj koji me nije mi bilo jasno što se događalo, te sam pošao da izađem na ulicu, ali me opet Logari udario nožem u lijevu ruku. Taj udarac bio je bolan i ja sam osjetio slabost zbog naglog gubitka krvi. Izvadio sam i ja iz džepa nož i pošao sam prema izlazu. Logari je uzmaknuo, jer je valjda mislio da imam samokres. Kad je vidio da nemam samokresa, napao me opet kod izlaza. U ruci sam i ja imao nož, makar i male, te sam se branio. Tu sam zadobio još jedan ubod u lijevu ruku, i dva u desnu ruku. Ja sam također ranio Logarija, ali ne znam koliko. Konačno se Logari maknuo na stranu, a ja sam otvorio vrata i izašao na ulicu krvav i teško ranjen. Pošao sam prema ambulanti, ali sam pao na ulici i izgubio sam svijest. Bio sam odnesen u jednu kuću gdje je bila ambulanta i tu sam se na trenutak osvijestio. Odvezli su me u bolnicu u Alciru i tu sam bio smješten. Rane su bile povijene i primio sam transfuziju krvi. U bolnici sam ležao 3 tjedna i ozdravi toliko, da sam oporavljen mogao napustiti bolnicu.

Nastavlja se.

8. ATENTAT NA MENE, piše Stjepan, Štef Crni ki (1903-2006) (6) dio

Napadaj na mene izvršen je na 29 studenoga, tj. istog dana kada je komunisti ka Jugoslavija slavila svoje "ujedinjenje" i moja smrt je trebala biti dar Jugoslaviji. Nitko mene ne može uvjeriti da sve to nije bilo plamirano i da Udba nije preko članova HRB imala svoj udjel u tom zločinu. *(U strahu su velike oči i pa preko tog straha se mnoge stvari izmišljaju. Poznato nam je da Jugoslaveni svih tendencija i svih boja žele svaku hrvatsku državotvornu stvar povezati s datumom "desetog travnja" i time automatski povezati hrvatski narod s Ustaškim Pokretom. Po ovome što je ovdje iz straha i neznanja napisao Štef Crni ki izgleda kao da svaki član, svaka stvar koja se je događala tog dana 29 studenoga bi se trebali prepisati zaslugama AVNOJ-a, mo.)*

Osoblje tiskare nije htjelo više raditi, pa je tiskara bila zatvorena i Obrana je prestala izlaziti. Neprijatelji hrvatskog naroda su se veselili i računala na daljnje uspjehe. Pozvao sam **Dinka Šakića**, svaka i šurjaka generala Vjekoslava Luburića, neka preuzme sve poslove oko tiskare, jer ja zbog bolesti ne mogu vršiti nikakvih dužnosti dok ne ozdravim. **Dinko Šakić** je došao, ja sam mu izložio situaciju i predao mu sve poslove. Načelnik Carcagenta tražio je da se tiskara makne, jer su se u toj tiskari odigrala dva atentata, pa se građani boje da bi jednog dana bitava kuća mogla biti eksplozivom bačena u zrak.

Bilo je zaključeno da se tiskara preseli u Valenciju. Početkom svibnja 1972. pošao sam u Ameriku prilupiti materijalnih sredstava za preseljenje tiskare. Vratio sam se u Valenciju koncem lipnja s toliko novca da je doteklo za preseljenje i stanarinu u Valenciji. Poslije toga bilo je izdano još nekoliko brojeva Obrane. Moje zdravlje je sve više slabilo i ja sam bio prisiljen vratiti se u Ameriku, kamo sam stigao dva dana prije Božića godine 1972. Tu sam se malko odmorio i sretno pitalo za daljnji boravak u Americi.

(Istini za volju za ove pojedinosti fizičkog napadaja na Štefa Crni kog nisam znao. Znao sam da ga je napao Slavko Logari i da su kolale kojekakove priče. Znao sam da je Slavko uhapšen pri bijegu za Francusku i da je bio u zatvoru u gradu Montpellier, u južnoj Francuskoj nedaleko španjolske granice. Iz tog zatvora mi se je javio Slavko Logari da mu pomognem novac. Povodom ovih stvari nedavno mi se jedan javio e-mail pismom i od mene zatražio da mu pojasnim neke stvari povodom ovog incidenta Logari /Crni ki. Odgovorio sam mu. Mo. Mile Boban, Otporaš.)